

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.074 van 18 oktober 2012
in de zaak A. 201.399/VII-38.199.**

In zake : 1. Marcel WYNANTS
 2. Ursula VANDEVOORT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
de BVBA GVB EN C°
gevestigd te 3560 Lummen
Bosheidestraat 47
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 augustus 2011, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur
en Cultuur van 30 juni 2011 waarbij, in heroverweging na het arrest van de Raad
van State nr. 209.612 van 9 december 2010, de beroepen tegen de beslissing van de
deputatie van de provincie Limburg van 11 september 2008, houdende het
verlenen van een milieuvergunning aan de BVBA GVB en C° voor het veranderen

van een pluimveebedrijf naar een mestvarkenbedrijf, gelegen aan de Bosheidestraat 47 te Lummen, met tevens een stal voor het huisvesten van paarden en kleinvee en met gebouwen voor plattelandsklassen op het zelfde adres, worden afgewezen en de milieuvergunning na wijziging wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 217.109 van 5 januari 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ingewilligd.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 17 februari 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 oktober 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Kloeck, die loco advocaat Peter Flamey verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Patrick Vandendael, die loco advocaat Dirk Abbeloos verschijnt voor de verwerende partij, en zaakvoerster Hilde Gios, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De litigieuze inrichting is gelegen aan de Bosheidestraat 47 te Lummen. Het gaat om een voormalige pluimveehouderij bestaande uit een vijftal stallen en aanhorigheden.

De inrichting werd vroeger geëxploiteerd door de BVBA Mowi, op grond van een milieuvergunning verleend op 22 mei 2000, voor het houden van 32.000 leghennenmoederdieren, tot 27 juli 2020.

4. Bij vonnis van 25 januari 2007 heeft de rechtbank van koophandel te Hasselt het faillissement uitgesproken van de BVBA Mowi.

De tussenkomende partij, die het bedrijf op 8 oktober 2007 heeft aangekocht van de curator van het faillissement, meldt op 30 november 2007 aan de deputatie van de provincie Limburg de overname van het betrokken pluimveebedrijf.

Op 26 november 2007 meldt de zaakvoerster van de tussenkomende partij aan de Vlaamse Landmaatschappij (hierna : VLM) de

tijdelijke stopzetting van de exploitatie "vanaf laatste aangifte 2006 productiejaar 2005".

5. De deputatie van de provincie Limburg neemt op 14 februari 2008 akte van de melding van overname door de tussenkomende partij. De deputatie van de provincie Limburg laat haar aktenamen gelden als "schriftelijke ontvangstmelding", zoals bedoeld in artikel 42, § 4, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I).

6. De tussenkomende partij dient op 17 maart 2008 - vervolledigd op 11 april 2008 - bij de deputatie van de provincie Limburg een aanvraag in om het vroegere pluimveebedrijf om te vormen tot een gemengd landbouwbedrijf, bestaande uit een stal voor het houden van 1.560 vleesvarkens en een stal voor het huisvesten van 18 paarden, 25 geiten, 25 schapen, 20 kippen, 20 konijnen en 5 runderen. De exploitant beoogt tevens een bestaande stal om te vormen tot een jeugdverblijfscentrum (plattelandsklassen).

7. Op 11 september 2008 verleent de deputatie van de provincie Limburg de gevraagde vergunning voor twintig jaar.

8. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen, het kerkbestuur Sint-Rochus en een aantal omwonenden stellen bij de bevoegde minister beroep in tegen deze beslissing.

9. De in het kader van de beroepsprocedure uitgebrachte adviezen zijn over het algemeen gunstig.

10. Bij besluit van 23 februari 2009 verklaart de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur de beroepen ongegrond en bevestigt zij de beroepen beslissing.

11. Dit besluit werd door de Raad van State nietig verklaard bij arrest nr. 209.612 van 9 december 2010, meer bepaald omdat de motivering van het bestreden besluit in verband met het niet-vervallen zijn van de door de tussenkomende partij overgenomen milieuvergunning feitelijk onjuist is in zoverre wordt vermeld dat voor het aanslagjaar 2007 (productiejaar 2006) 32.700 slachtkuiken-ouderdieren werden aangegeven bij de Mestbank. Het bestreden besluit vermeldt immers dat de bewuste gegevens met betrekking tot de mestbankaangiftes van de voorbije jaren door de VLM werden verstrekt op 3 december 2008. Dit blijkt echter niet uit het neergelegde administratief dossier. De verzoekende partijen hebben een afschrift van de aangifte voor het jaar 2007 (productiejaar 2006) neergelegd in het kader van de administratieve procedure. Die aangifte vermeldt voor de diercategorie "slachtkuiken-ouderdieren" : "Bezet : 0 Standpl : 32700". De verwerende partij heeft het aantal standplaatsen in de stallen verward met de effectieve bezetting ervan. Deze vaststelling is van wezenlijke invloed op de vraag of er al dan niet sprake is van niet-exploitatie gedurende twee opeenvolgende jaren. De verwerende partij is er bij het nemen van het bestreden besluit van uitgegaan dat de betrokken inrichting in 2006 nog volledig in exploitatie was, terwijl de door de verzoekende partijen neergelegde stukken - die niet in twijfel kunnen worden getrokken omdat ze ter beschikking werden gesteld door de VLM - precies het tegendeel aantonen. Met het argument van de verwerende partij dat in het productiejaar 2006 een mestopslagplaats werd aangegeven die het daaropvolgende jaar niet meer aanwezig was, wordt niet het bewijs geleverd dat in de stallen nog kippen gehouden werden en de aangifte van de mestopslagplaats als bijzaak kan overigens niet verhinderen dat de vergunning voor de hoofdzaak, namelijk het houden van kippen, kan vervallen wegens niet-exploitatie.

12. Na de vernietiging van deze beslissing werden in aanloop van de huidige bestreden beslissing diverse adviezen ingewonnen. De afdeling Operationeel Waterbeheer, dienst Grondwaterbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij, de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en

Onroerend Erfgoed, de afdeling Ecologisch Toezicht van de VLM en de afdeling Milieuvergunningen, Hoofdbestuur, van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie behouden allen hun (voorwaardelijk) gunstig advies. De Gewestelijke Milieuvergunningscommissie verleent een gunstig advies mits het opleggen van een milieuvergunningsvoorwaarde.

De motivering die van belang is bij de beoordeling van huidig geschil luidt als volgt :

"Overwegende dat de Raad van State het ministerieel besluit van 23 februari 2009 heeft vernietigd op basis van artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2007 betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking, welke bepaalt dat de landbouwer die gebruik wenst te maken van de mogelijkheid, vermeld in artikel 47, §2, eerste lid, 1°, van het meststoffendecreet, de tijdelijke stopzetting van de exploitaties of van de delen van de exploitaties van het bedrijf moet melden 'binnen twee jaar na aanvang van de tijdelijke stopzetting'; dat het bestreden besluit geen uitsluitel geeft over de precieze datum van stopzetting; aangezien de melding om toepassing te maken van artikel 47, §2, eerste lid, 1°, van het meststoffen-decreet, als het te dezen toepasselijk zou zijn, hoe dan ook moet gebeuren binnen twee jaar na de gehele of gedeeltelijke stopzetting van de exploitatie; de voormelde bepaling kan er niet toe leiden dat de vergunningen die reeds van rechtswege vervallen zijn wegens niet-exploitatie gedurende de in artikel 28, §1, 3°, van het milieuvergunningendecreet vermelde periode van twee opeenvolgende jaren, zouden herleven om het voorwerp uit te maken van een langere stopzettingsperiode;

Overwegende dat op basis van de gegevens van het arrest van de Raad van State moet worden geconcludeerd dat de aangevraagde inrichting moet worden beschouwd als een nieuwe inrichting;

Overwegende dat bij een heroverweging na vernietiging door de Raad van State de vergunningverlenende overheid verplicht is rekening te houden met de op het ogenblik van de heroverweging geldende reglementering;

(...)

Overwegende dat met aangetekend schrijven van 27 november 2007 aangifte werd gedaan door de huidige exploitant (BVBA GVB & C°) bij de Mestbank over de melding van leegstand van de pluimveestallen;

Overwegende dat de Mestbank op 30 november 2007 kennis heeft genomen van de aanvraag tot overname van de nutriëntenemissierechten van de BVBA MOWI door de BVBA GVB en C°; dat met schrijven van 23 juni 2008 uitgaande van de Mestbank, de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Limburg, aan de BVBA GVB en C°, gevestigd te 3560 Lummen, Bosheidestraat 47, volgende nutriëntenemissierechten werden toegekend: 46.214,36 NER-D; dat het aantal nutriëntenemissierechten vanaf 1 januari 2008 maximaal

46.214,36 NER-D bedraagt (hetzij voor het houden van rundvee, varkens, pluimvee, andere dieren); dat volgens de huidige bepalingen van het Mestdecreet er geen koppeling meer is tussen de vergunningsaanvraag en de mestafzetbewijzen in functie van het gevraagde aantal dieren; dat de exploitant het aantal dieren vrij kan bepalen in functie van de beschikbare nutriëntenemissierechten (46.214,36 NER-D);

Overwegende dat de exploitant van de aangevraagde inrichting in een aangetekend schrijven van 7 februari 2011 (ontvangen op 8 februari 2011) heeft laten weten dat zij over voldoende NER-D beschikt om een leefbaar bedrijf uit te baten voor de volgende vestigingen:

- Oosterhoven z/n te 2270 Herenthout goed voor 1.200 vleesvarkens (deze vergunningsaanvraag is in behandeling bij de deputatie van de provincie Antwerpen);

- Bosheidestraat 47 te 3560 Lummen goed voor 1.225 vleesvarkens, 18 paarden, 20 legkippen, 2 stuks melkvee, 2 kalveren, 1 stuk vervangvee tussen 1-2 jaar, 25 schapen en geiten > 1 jaar, 15 schapen en geiten < 1 jaar, 20 konijnen;

Overwegende dat de exploitant bijgevolg minder vleesvarkens wil houden dan oorspronkelijk aangevraagd, meer bepaald 1.225 vleesvarkens in plaats van 1.560 vleesvarkens;

Overwegende dat het de bedoeling is van de exploitant een milieuvergunning te bekomen voor het omvormen van het pluimveebedrijf naar een gemengd veeteeltbedrijf met 1.225 vleesvarkens, 18 paarden, 25 geiten, 25 schapen, 20 kippen, 20 konijnen en 5 runderen (2 stuks < 1 jaar, 1 stuk van 1-2 jaar en 2 andere runderen); dat het houden van 25 geiten, 25 schapen, 20 kippen en 20 konijnen in het agrarisch gebied niet onder de indelingsrubriek 9.5.c), 2° vallen, noch onder een andere indelingsrubriek, aangezien het aantal van deze dieren kleiner is dan de indelingsdrempel;

(...)

Overwegende dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening:

- het gaat om een leegstaande pluimveehouderij die wordt omgevormd tot een mestvarkensbedrijf;

- volgens de gegevens van het gewestplan 'Hasselt-Genk' is de uitbating zelf gesitueerd in het agrarisch gebied; pal ten noorden ligt een woonuitbreidingsgebied en iets verder naar het oosten ligt een woongebied en ten westen sluit een bosgebied aan;

- er werden voor de huidige stallen sinds 1992 verscheidene stedenbouwkundige vergunningen verleend, wel nog op naam van de BVBA Mowi;

- de inplanting wordt uit stedenbouwkundig vergunningsoogpunt als een bestaande (hoofdzakelijk) vergunde toestand aangemerkt;

- deze vergunningsaanvraag ressorteert niet onder de afstandsregel van vermeld artikel. 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen;

- de bedrijvigheid is in overeenstemming met de ter plaatse geldende planologische voorschriften".

IV. Onderzoek van de middelen

Standpunten van de partijen

13. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 17, 18, 19 en 28 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet), de artikelen 30, § 5, en 52, 3°, b, van Vlarem I, de artikelen 34 en 47, § 1, eerste lid, 1°, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (hierna : meststoffendecreet), artikel 25 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 2007 betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking, artikel 11.4.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna : inrichtingsbesluit), artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en het materieel motiveringsbeginsel. Zij voeren tevens het ontbreken aan van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag, doordat de bestreden beslissing terecht stelt dat de vergunde exploitatie dient te worden beschouwd als een zogenaamd "nieuwe inrichting", doch aan deze kwalificatie niet de rechtens vereiste gevolgen verbindt, inzoverre zonder nadere motivering wordt aangenomen dat de exploitant nog over de nutriëntenemissierechten van de vroegere exploitant zou kunnen beschikken (eerste onderdeel).

14. De verwerende partij stelt daar het volgende tegenover :

"Het eerste onderdeel van het eerste middel van verzoekers is grotendeels gebaseerd op artikel 47, §2, van het decreet dd. 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen (hierna: mestdecreet):

(...)

In de bestreden beslissing wordt vermeld dat 'op basis van de gegevens van het arrest van de Raad van State moet worden geconcludeerd dat de aangevraagde inrichting moet worden beschouwd als een nieuwe inrichting.'

Uw raad en verweerster hebben dus reeds geoordeeld dat artikel 47, §2, van het mestdecreet in casu niet van toepassing is, wat ertoe leidt dat de bovenvermelde (...) bepaling in dit artikel om evidente reden ook niet van toepassing en dus niet kan leiden tot een van rechtswege annulatie van de nutriëntenemissierechten.

Tevens beweren verzoekers dat de nutriëntenemissierechten zouden vervallen bij stopzetting van de exploitatie.

Het is volstrekt onduidelijk op basis van welke regelgeving deze bewering staven.

Verweerster is niet op de hoogte van een dergelijke bepaling in het mestdecreet of het besluit van de Vlaamse Regering dd. 7 september 2007 betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking.

Het is overigens perfect mogelijk om nutriëntenemissierechten over te dragen, zelfs indien een milieuvergunning vervallen zou zijn.

Verweerster kan enkel vaststellen dat een hoeveelheid nutriëntenemissierechten ter waarde van 46.214,36 NER-D werden overgedragen door de bvba Mowi aan de vergunningsaanvrager, wat blijkt uit het schrijven van de mestbank aan de vergunningsaanvrager dd. 23 juni 2008.

(...)

Dit wordt als dusdanig ook vermeld in de bestreden beslissing:

(...)

De bestreden beslissing is dan ook niet gesteund op feitelijke verkeerde motieven zoals onterecht beweerd wordt door verzoekers.

De vergunningsaanvrager heeft wel degelijk de nutriëntenemissierechten van de bvba Mowi overgenomen.

Het eerste onderdeel van het eerste middel mist feitelijke grondslag en is dus niet gegrond".

15. De tussenkomende partij argumenteert dat, uitgaande van de gegevens van de VLM er ten vroegste per 1 januari 2008 sprake was van een situatie waarbij de inrichting niet werd geëxploiteerd voor de diercategorie slachtkuiken-ouderdieren, zodat zij per 31 december 2007 over een geldige, niet vervallen milieuvergunning beschikte voor de exploitatie van een industriële pluimveehouderij.

Zij maakt een onderscheid tussen de "situatie van niet-exploiteren van een inrichting en de beslissing tot tijdelijke stopzetting zoals beschreven in artikel 47, § 2, eerste lid, 1°" van het meststoffendecreet. Uit het feit

dat de melding, op 27 november 2007, van de tijdelijke stopzetting gebeurde binnen twee jaar na de aanvang van de tijdelijke stopzetting, op 1 januari 2006, leidt de tussenkomenende partij af dat zij per 17 maart 2008, op het ogenblik van de vergunningsaanvraag, met toepassing van artikel 28, § 1 van het milieuvergunningsdecreet, beschikte over een geldige milieuvergunning. Aangezien de vroegere activiteit en de nieuwe activiteit, het houden van 32.000 kippen, onder een verschillende rubriek vallen, gaat het bij de nieuwe activiteit volgens de tussenkomenende partij "per definitie" om een nieuwe inrichting. Voorts leidt zij af uit de jaarrekening van boekjaar 2006 van de BVBA Thefra, die sinds 2002 de inrichting in opdracht van de BVBA Mowi uitbaatte, uit het feit dat deze uitbating de enige bron van handelsvorderingen vormde voor de BVBA Thefra en uit het faillissement van die laatste BVBA, na het faillissement van de BVBA Mowi, dat de inrichting in 2006 intensief geëxploiteerd werd als pluimveebedrijf.

In de laatste memorie voegt de tussenkomenende partij nog toe dat in het auditoraatsverslag artikel 25 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 2007 ten onrechte zo wordt geïnterpreteerd als zou het betekenen "dat de melding van een tijdelijke stopzetting 'zonder uitstel' dient te gebeuren", en dat deze foutieve interpretatie leidt tot het besluit dat de milieuvergunning van de tussenkomenende partij per 30 november 2007 vervallen was. Voorts maakt de tussenkomenende partij een onderscheid tussen de uitdrukking "binnen twee jaar" in artikel 25, § 1, van het meststoffendecreet, die in kalenderdagen zouden worden berekend, en de uitdrukking "twee opeenvolgende jaren" in het milieuvergunningsdecreet, die in kalenderjaren zou worden berekend.

Beoordeling

16. Uit het arrest nr. 209.612 van 9 december 2010 blijkt dat met het oog op het verlenen van de litigieuze milieuvergunning, de hoofdzaak moet worden beoordeeld vooraleer de bijzaak in de beoordeling wordt betrokken. Dit betekent dat slechts van de overname van nutriëntenemissierechten sprake kan

zijn, wanneer de milieuvergunning die aan de basis van de emissierechten ligt niet vervallen is.

Artikel 28 van het milieuvergunningsdecreet luidt als volgt :

"§ 1. De vergunning vervalt van rechtswege wanneer zij betrekking heeft op een inrichting:

(...)

3° die gedurende twee opeenvolgende jaren niet werd geëxploiteerd uitgezonderd de inrichtingen, vermeld onder de rubriek 9. Dieren van de lijst die als bijlage 1 gevoegd is bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning, die in toepassing van artikel 47, § 2, van het Mestdecreet van 22 december 2006 hun activiteiten gedurende maximaal 5 jaar geheel of gedeeltelijk stopgezet hebben;

(...)

§ 2. Indien de in § 1 genoemde gevallen slechts betrekking hebben op een gedeelte van de inrichting, vervalt de vergunning slechts voor dat gedeelte.'

Artikel 47, § 2, van het meststoffendecreet, waarnaar in de voormelde decretale bepaling wordt verwezen, luidt als volgt:

'§ 2. Indien de landbouwer niet bij machte is om de op zijn bedrijf geproduceerde hoeveelheid dierlijke mest overeenkomstig dit decreet af te zetten heeft hij ondermeer de keuze om :

1° ofwel de exploitatie geheel of gedeeltelijk een tijdlang stop te zetten zonder dat dit het verval van de milieuvergunning tot gevolg heeft op voorwaarde van melding aan de Mestbank van zowel de tijdelijke stopzetting als de herneming van de exploitatie.

Indien echter de exploitatie gedurende 5 jaar is stopgezet en niet hernomen, worden de dienovereenkomstige nutriëntenemissierechten van rechtswege geannuleerd;

2° ofwel in voorkomend geval beroep te doen op de stopzettingsregeling, vermeld in het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest afkomstig van één of meerdere diersoorten.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen, ondermeer met betrekking tot de wijze waarop de melding, vermeld in 1°, dient te gebeuren.'

Artikel 25 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 2007 betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking, bepaalt dat de landbouwer die gebruik wenst te maken van de mogelijkheid, vermeld in artikel 47, § 2, eerste lid, 1°, van het meststoffendecreet, de tijdelijke stopzetting van de exploitaties of van de delen van de exploitaties van het bedrijf moet melden 'binnen twee jaar na aanvang van de tijdelijke stopzetting'".

De melding om toepassing te kunnen maken van artikel 47, § 2, eerste lid, 1°, van het meststoffendecreet, als het te dezen toepasselijk zou zijn, moet hoe dan ook gebeuren binnen twee jaar na de gehele of gedeeltelijke stopzetting van de exploitatie. De voormelde bepaling kan er niet toe leiden dat vergunningen die reeds van rechtswege vervallen zijn wegens niet-exploitatie gedurende de in artikel 28, § 1, 3°, van het milieuvergunningsdecreet vermelde periode van twee opeenvolgende jaren, zouden herleven om het voorwerp uit te maken van een langere stopzettingsperiode van maximaal vijf jaar.

Het thans bestreden besluit stelt dat de aangevraagde inrichting dient te worden beschouwd als een nieuwe inrichting. Dit komt neer op de erkenning van het verval van de voorgaande milieuvergunning die de dierenexploitatie tot voorwerp had. Er kan, technisch-juridisch, dan ook niet langer sprake zijn van de omvorming van een bestaande exploitatie.

De tussenkommende partij werd eigenaar van de inrichting op 8 oktober 2007 en heeft deze overname eind november 2007 aan de betrokken instanties gemeld. Uit de overwegingen van het annulatiearrest blijkt dat reeds in 2006 sprake was van een onbezette stal. Het staat vast dat vanaf 1 januari 2006 tot en met 30 november 2007 geen melding werd gemaakt van de leegstand van de stallen bij de Mestbank. Zelfs als men uitgaat van de meest gunstige datum vermeld in de stukken van het dossier dat er zich op 13 oktober 2005 nog dieren in de inrichting bevonden, blijkt nog dat er meer dan twee jaar tussen deze datum en de uiteindelijke melding bij de Mestbank waren verlopen. Gelet op deze periode van inactiviteit, was de milieuvergunning vervallen. Deze vaststelling wordt trouwens impliciet bijgetreden in de bestreden beslissing. Vermits de melding gebeurde meer dan twee jaar na de stopzetting, was niet langer voldaan aan de voorwaarden vermeldt in artikel 47, § 2, van het meststoffendecreet, aangezien de milieuvergunning waarvan sprake is, in tussentijd was vervallen. Dit wordt tevens overwogen in het annulatiearrest. De bestreden beslissing bevat geen duidelijke, noch overtuigende motivering die een andersluidende opvatting ondersteunt.

De stelling van de verwerende partij, noch die van de tussenkomende partij doet daaraan iets af.

Het eerste middel is in die zin gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 30 juni 2011 waarbij, in heroverweging na het arrest van de Raad van State nr. 209.612 van 9 december 2010, de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 11 september 2008, houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de BVBA GVB en C° voor het veranderen van een pluimveebedrijf naar een mestvarkenbedrijf, gelegen aan de Bosheidestraat 47 te Lummen, met tevens een stal voor het huisvesten van paarden en kleinvee en met gebouwen voor plattelandsklassen op het zelfde adres, worden afgewezen en de milieuvergunning na wijziging wordt verleend.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien oktober tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	waarnemend kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys